

L'oasi català

Més que mai,
la Universitat Catalana
d'Estiu de Prada de
Conflent ha estat
al centre de l'actualitat.
La notable aflluència
d'estudiants ha fet
d'allò més concorreguts
els cursos.
Hi han passat, a més,
grans personalitats
de la vida catalana:
des dels candidats
a la presidència
de la Generalitat
fins al nou màxim
dirigent del Barça.

Qui no hagi estat mai a la Universitat Catalana d'Estiu difícilment es pot fer una idea del que és. La UCE és una petita illa de llibertat, on es concentren centenars d'alumnes i professors, molts dels quals han desenvolupat l'afició per la conversa i la reflexió. Sota el tendal que hi ha a l'espai que separa els dos edificis on s'imparteixen els cursos, a tothora hi ha gent, i en escoltar-los, sembla que la majoria tenen una recepta màgica per solucionar no només els problemes del país, que són molts i diversos, sinó també els de la humanitat sencera.

L'edició d'enguany ha estat marcada sobretot per la presència del president del FC Barcelona al liceu Charles Renouvier. Mai ningú no havia generat tanta expectació entre professors i alumnes com Joan Laporta. Va arribar tard, quan el gimnàs del liceu ja era ple a vessar i havia començat la inauguració. En el moment d'entrar-hi es van girar totes les cares i el silenci inicial es va convertir en un sorollós aplaudiment. Encara no havia badat boca que ja rebia el reconeixement de la gent de la UCE.

Laporta sabia on era i va actuar en conseqüència. Amb fermesa però sense exaltació va explicar com volia tornar a dotar de personalitat catalana el club que ara presideix, va assegurar que és un "patriota català" i va escandalitzar tota la premsa madrilenya en afirmar que, a partir d'ara, els jugadors que fitxi el Barça hauran d'aprendre l'idioma del país. El president del Barça no es va mossegar la llengua en cap moment i va assegurar que el nou Barça representa la gent que "no vol sotmetre el seu futur a

les estratègies i conjuntures de la política espanyola". En acabar, Laporta va tenir temps per a tothom, va signar autògrafs i es va fer fotografies amb qui ho va voler.

I és que aquest municipi situat al peu del Canigó, que va acollir l'exili de Pompeu Fabra –al seu cementiri de Prada reposen les despulles del geni ordenador de la llengua catalana– i una bona part del de Pau Casals, deu tenir un aire especial que fa que tot es vegi amb un prisma diferent del de Barcelona o del de València.

A Prada tot és possible. S'hi pot veure parlar un insigne arqueòleg de globalització –planetització va ser la paraula d'Eudald Carbonell– i del futur del catalanisme d'esquerra. El paleontòleg va explicar que cal refundar el catalanisme i que s'ha de fer "integrador, racional i universal". Per fer-ho es va mostrar partidari de muntar un sistema alternatiu al dels partits polítics, als quals va acusar de ser prehistòrics i d'haver-se carregat el catalanisme. Aquest sistema s'hauria de basar, segons ell, en assemblees locals amb una primera intervenció en política municipal. També s'hi va sentir com un dels màxims experts en llengua catalana, Joan Solà, criticava un col·lega il·lustre, el traspassat Joan Coromines. En realitat, les paraules de Solà es van fer en un marc de reconeixement cap a la tasca de Coromines, encara que, segons el lingüista, l'admiració que sent per Coromines no li impedeix formular-li crítiques, com el menyspreu envers els seus col·legues o la seva agressivitat i despotisme en la manera de treballar.

Aquest any, les aules estaven plenes, molt més plenes que l'any passat. Molts

factors hi acompanyaren: des de la meteorologia fins a l'entorn, i més si es té en compte que l'any passat el liceu estava en obres i la UCE no es va poder dur a terme en el seu marc tradicional.

Les eleccions al Parlament de Catalunya han centrat bona part de l'actualitat informativa de la Universitat Catalana d'Estiu. Els candidats a la presidència de la Generalitat de Catalunya d'ERC, PSC, ICV i CiU han passat pel liceu Renouvier. El primer en fer-ho va ser el republicà Josep-Lluís Carod-Rovira, que en comparèixer davant dels mitjans de comunicació va explicar que havia participat en una trentena d'edicions de la UCE i va convidar els periodistes que ho comparessin amb les vegades que hi havien estat la resta de candidats. Carod va ser tan contundent com uns dies abans ho havia estat Joan Laporta. El secretari general d'Esquerra Republicana de Catalunya va dir que, en cas de ser el nou president de la Generalitat, convocaria "estats generals del poble de Catalunya" per elaborar un nou Estatut, que no va dubtar a qualificar de Constitució. Segons Carod, aquest Estatut serà tramès a les Corts espanyoles,

i si no s'aprova o es fan modificacions que el desvirtuin, el Govern convocarà un referèndum. Per al dirigent republicà, Madrid haurà d'acceptar el resultat "i si no li agrada, que s'hi posi fulles". Referint-se a les properes elec-

**Laporta assegurarà
que és un
"patriota català"
i va escandalitzar
tota la premsa
madrilenya en
afirmar que els
jugadors que fitxi
el Barça hauran
d'aprendre
l'idioma del país**

cions, va dir que el repte d'ERC era "superar el mig milió de vots i aconseguir els millors resultats al Parlament de Catalunya". Sobre possibles pactes de govern, Carod va citar Pujol, però va assegurar que no podia parlar-ne fins que se celebrassin les eleccions. Sobre la possibilitat de formar part del Govern espanyol, Carod va dir que només formarien part d'un govern "progressista i igualitari en drets i deures", però va deixar clar que l'ambició del seu partit "no és tenir ministres a Madrid, sinó ministres a Barcelona".

L'endemà va ser Pasqual Maragall qui va visitar Prada. El presidenciable del Partit dels Socialistes de Catalunya va voler començar recordant Pierre Vilar, mort el passat 7 d'agost. Maragall va explicar que era necessari canviar l'Estatut i la Constitució perquè eren fruit d'un temps que ja havia quedat enrere. "L'Estatut que tenim ens va servir per existir i ara en necessitem un de nou per governar-nos", va assegurar davant unes 300 persones. Va parlar extensament sobre el seu projecte de país, de la necessitat que hi hagi una llei electoral catalana o de la conveniència que les

A l'esquerra, Joan Laporta en la seva arribada a la UCE, signant autògrafs; el discurs del nou president del FC Barcelona va agradar als oients. Al mig, el catalanòfil germànic Til Stegmann; el seu curs va tenir molta assistència. I el naturalista Martí Boada, que va alertar de l'estat dels boscos.

escoles expliquin “la història comuna amb els altres pobles d'Espanya. Els assistents se'l van escoltar atentament i al final hi va haver un llarg torn de preguntes i respostes.

Joan Saura, president d'ICV, va ser un altre dels convidats, que va assistir a la Universitat el divendres, dia 22, per exposar la proposta de la reforma d'Estatut del seu partit polític.

Però el que fa realment que una universitat –encara que sigui d'estiu– sigui digna d'aquest nom són els cursos, i a Prada, n'hi ha molts i molt variats. A la UCE d'enguany hi ha hagut la possibilitat d'assistir a un curs que, amb gran èxit d'assistència, possibilitava l'aprenentatge de lectura de totes les llengües romàniques simultàniament, impartit pel catalanòfil germànic Til Stegmann.

Un altre dels triomfadors de l'edició del 2003 va ser Martí Boada. El naturalista va aprofitar la seva estada per advertir de l'estat ruïnós dels boscos del sud dels Pirineus, la qual cosa va atribuir a una nul·la gestió d'aquests espais de l'administració. Boada va posar com a exemple de gestió el mateix territori que trepitjava: la Catalunya Nord. Per a

aquest prestigiós estudiós del medi natural, que l'any 1995 va rebre el Premi Global 500 de les Nacions Unides, els incendis d'aquest agost a Maçanet i Sant Llorenç Savall són atribuïbles a aquesta despreocupació i al fet que “Ca-

Prada és el temple del saber, però també el marc que aprofiten tots els polítics per expressar les seves idees, perquè saben que la UCE és el millor altaveu de l'agost

talunya és un país forestal que no té assumit aquest caràcter”.

Marta Cid, la senadora d'ERC, també va parlar de medi ambient, però des d'una perspectiva ben diferent. La dirigent republicana, que va formar part de la legió de mandataris del seu partit que diàriament es passejaven per la UCE, va intervenir en un acte organitzat per ERC, amb el títol “El PHN es pot aturar”. Segons Cid, “una Catalunya independent hauria fet respectar els seus rius com ho ha fet Portugal”.

Al llarg de 35 anys la Universitat Catalana d'Estiu s'ha anat adaptant als nous temps. La presència de telèfons mòbils i d'ordinadors és constant i aquest any s'ha pogut comptar amb una aula d'ordinadors amb connexió a Internet.

Al marge de la tecnologia, però, també hi ha hagut moltes altres sorpreses en el marc de les activitats lúdiques. Uns funambulistes van caminar per la corda fluixa un vespre davant la mirada bocabadada de tots els participants. També hi ha hagut una cata de vins del Roselló, dirigida per l'enòleg Eric Aracil, i el camió de Catalunya Ràdio ha estat

A dalt, l'ambient que hi havia al tendal que separa els dos edificis on s'imparteixen els cursos. A sota, l'espectacle de funambulisme que va fer embadalir els participants a la UCE.

JOAQUIM VILARNAU

substituït pel de Ràdio Arrels. I és que si Catalunya Ràdio fa vint anys, Ràdio Arrels ja compta amb vint-i-dos. El 20 de setembre inaugurarà una nova seu a Perpinyà –a uns seixanta metres de la Casa de Catalunya que la Generalitat de Catalunya obrirà també a Perpinyà el 5 de setembre– i aprofitarà la celebració per regalar als oients un disc amb cançons de vint-i-dos cantants nord-catalans.

Joaquim Llimona, secretari de Relacions Exteriors de la Generalitat, va ser un altre dels participants a la UCE. Llimona va assegurar que la Generalitat de Catalunya seguirà obrint oficines de la Xila (Xarxa d'Oficines d'Integració Laboral en Origen), tot i que el Govern central hagi instat la Generalitat a aturar aquest procés. La Xila, de moment, ja té obertes delegacions a Casablanca i

Polònia i està preparant l'obertura de la de Bogotà.

Segurament, un dels mals que es pot atribuir a l'organització de la UCE és la poca capacitat de previsió de l'èxit d'algun dels cursos. Enguany va passar amb el curs d'Isabel-Clara Simó. L'escriptora alcoiana era una de les professores de l'“Àrea de llengua i literatura”, que va assistir a Prada per impartir un curs sobre novel·la.

Altres cursos que van generar molta expectació van ser els de “Noves formes de violència en les societats postindustrials: la violència psíquica i en especial el *mobbing*”, els quals dedicaven una atenció especial a temes com “La violència psíquica en les dones maltractades”. A l'èxit del curs no va ser aliè, per tant, l'assistència d'un nombrós grup de dones.

Les nits, com sempre, van ser els moments dels espectacles i de la gresca. A la plaça de la Vila, al centre de Prada, es van poder sentir, entre molts d'altres i amb atenció i satisfacció del públic, les actuacions de Quim Vila o de La Vella Dixieland. Després, el cinema, al Lido. *El gran Gato*, *La Casita Blanca* o el documental *L'apropiació del descobriment d'Amèrica. Una conspiració d'Estat?*, van ser algunes de les projeccions. Aquest darrer film, inspirat en els treballs de l'estudiós Jordi Bilbeny, va generar, evidentment, molta expectació entre tots els alumnes de la UCE.

Per donar cloenda a la UCE, el diumenge 24 (aquest setmanari es va tancar dos dies abans), s'esperava, a l'acte més concorregut de tota la Universitat, Joandomènec Ros, president de la UCE; Isidre Gavín, president de la Diputació de Lleida; Artur Mas, conseller en cap de la Generalitat de Catalunya; i David Serrat, president de l'Institut Joan Lluís Vives.

Prada és la universitat de la llibertat. El temple del saber on només cal tenir ganes d'aprendre coses per ser-hi benvingut. També és l'aparador de l'estiu. El marc que aprofiten els polítics per expressar les seves idees perquè saben que la UCE és el millor altaveu de l'agost.

Joaquim Vilarnau